

Груша

Микола Матола

Петрик грушу малював,
Своїх фарб не шкодував,
Довго мучився й старався,
Тому груша і вдалася.
Він поніс малюнок мамі.
Мама сплеснула руками:
— Ну й смачнючу змалював,
Ніби з дерева зірвав!
Петрик тихо відповів:
— Я її ледь-ледь не з'їв.